

KARTA PRZEDMIOTU (SYLABUS)

Kod przedmiotu		Nazwa przedmiotu	Podstawy psychoterapii	
P/P/JM/ST/B1/30			Basic of psychotherapy	
Język wykładowy		Polski		
Rok akademicki		2021/2022		
Kierunek w zakresie		Psychologia		
		-		
Poziom studiów		Jednolite magisterskie		
Profil studiów		Profil praktyczny		
Forma studiów		Studia stacjonarne		
Semestr / semestry		VI		
Przynależność do grupy zajęć		B 1. Grupa zajęć kierunkowych - obowiązkowych		
Status przedmiotu		Obowiązkowy		
Formy realizacji zajęć dydaktycznych, wymiar, punkty ECTS		Forma zajęć	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba punktów ECTS
		Wykład	30	5 ECTS
		Ćwiczenia	30	
		Zajęcia praktyczne	-	
Powiązanie przedmiotu	z profilem studiów	Kształtuje umiejętności praktyczne (profil praktyczny)		3 ECTS
	z uprawnieniami	-		0 ECTS
	z dyscypliną	Psychologia		5 ECTS
Forma nauczania		Tradycyjna – zajęcia zorganizowane na Uczelni		
Wymagania wstępne		Brak		
Jednostka prowadząca		Wydział Filologiczno-Pedagogiczny		
Koordynator		dr Katarzyna Nowak		
Adres strony internetowej pjo		www.wfp.uniwersytetradom.pl		
Adres e-mail, telefon koordynatora		katarzyna.nowak@uthrad.pl 694 502 121		

EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE, REALIZACJA ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH, WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Cel kształcenia:	<ul style="list-style-type: none"> - Zapoznanie studentów z podstawowymi założeniami w psychoterapii oraz w jej ramach - wybranymi metodami i technikami terapeutycznymi - Rozwijanie wiedzy na temat psychoterapii, zasad stosowania form terapii i jej celów oraz możliwości wykorzystania wiedzy i umiejętności terapeutycznych - Wskazanie na kompetencje, jakie musi posiadać osoba zajmująca się psychoterapią - Dostarczenie wiedzy o zjawiskach występujących w procesie psychoterapii
------------------	--

	<ul style="list-style-type: none"> - Kształcenie umiejętności w zakresie rozumienia psychologicznego funkcjonowania człowieka i możliwości wywierania wpływu na niego - Nauka praktycznych umiejętności w zakresie udzielania pomocy terapeutycznej - Wskazanie studentowi na własne możliwości rozumienia siebie i oddziaływania na innych, aby w sposób świadomy i celowy korzystał z tej wiedzy w pełnionej roli zawodowej
Treści programowe:	<p>Wykład</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wprowadzenie do psychoterapii. Klasyfikacja nurtów psychoterapii. 2h 2. Główne szkoły psychoterapii: psychoanaliza i psychoterapia psychodynamiczna, terapia humanistyczno-egzystencjalna, terapia rodzin. 18h 3. Inne szkoły psychoterapii: analiza transakcyjna, terapia Ericsona, bioenergetyka Lowena i in. 4 4. Formy psychoterapii : psychoterapia indywidualna i grupowa. Podstawowe techniki w pracy psychoterapeutycznej..4 5. Czynniki leczące w psychoterapii 2 <p>Ćwiczenia</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Koncepcja człowieka w różnych nurtach psychoterapii. 4h 2. Nawiązywanie kontaktu terapeutycznego. 2h 3. Budowanie motywacji pacjenta. 4h 4. Kontrakt terapeutyczny. 4 h 5. Wybrane aspekty relacji terapeutycznej. 4h 6. Psychoterapia poznawczo-behawioralna - założenia, modele, wybrane techniki. 6h 7. Analiza przypadków. 6h
Metody dydaktyczne (kształcenia):	<p>wykład informacyjny wykład problemowy ćwiczenia z wykorzystaniem technik multimedialnych oraz zastosowaniem praktycznych i problemowych metod nauczania</p>
Rygor zaliczenia, kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się, sposób obliczania oceny końcowej:	<p>Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest osiągnięcie przez studenta wymaganych efektów uczenia się. Uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich form zajęć wchodzących w skład przedmiotu jest równoznaczne ze zdobyciem przez studenta liczby punktów ECTS przyporządkowanej temu przedmiotowi. Sposób obliczania oceny z poszczególnych form zajęć przedstawia się następująco:</p> <p>Wykład Ocena końcowa z wykładu stanowi sumę ocen: 90 % oceny z egzaminu, 10% aktywności</p> <p>Ćwiczenia Ocena końcowa z ćwiczeń stanowi suma ocen: z kolokwium 20%, studium przypadku i diagnoza terapeutyczna 80 %.</p>

Efekty uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do efektów kierunkowych i formy zajęć				Metody weryfikacji efektów uczenia się	
Numer efektu uczenia się	Opis efektów uczenia się dla przedmiotu (PEU) Student, który zaliczył przedmiot (W) zna i rozumie/ (U) potrafi /(K) jest gotów do:	Kierunkowy efekt uczenia się (KEU)	Forma zajęć	Forma weryfikacji (zaliczeń)	Metody sprawdzania i oceny
W1	Ma pogłębioną wiedzę dotyczącą szkół i form pracy w psychoterapii.	K_W08 K_W 09 K_W 11 K_W 13	Wykład	Egzamin	Egzamin pisemny Aktywność Udział w dyskusji
W2	Zna w pogłębionym stopniu zasady, techniki i etapy pracy psychoterapeutycznej z pacjentem	K_W08 K_W 09 K_W 11 K_W 13	Ćwiczenia	Zaliczenie na ocenę	Studium przypadku i Diagnoza terapeutyczna Kolokwium
U1	Identyfikuje problemy psychologiczne pacjenta i potrafi określić dla niego wskazania lub	K_U05	Wykład		Egzamin pisemny

	przeciwwskazania do podjęcia psychoterapii				Aktywność Udział w dyskusji
U2	Przeprowadza wywiad psychoterapeutyczny, opracowuje kroki postępowania terapeutycznego oraz projektuje rozwiązania sytuacji trudnych w psychoterapii	K_U07 K_U09 K_U12	Ćwiczenia	Zaliczenie na ocenę	Studium przypadku i Diagnoza terapeutyczna Kolokwium
K1	Stale doskonali umiejętności postępowania etycznego w kontakcie terapeutycznym z pacjentem poprzez czytanie literatury fachowej, uczestniczenie w odpowiednich kursach etc.	K_K01 K_K03 K_K05	Ćwiczenia	Zaliczenie na ocenę	Studium przypadku i Diagnoza terapeutyczna Kolokwium

Literatura i pomoce naukowe	
Literatura podstawowa <ol style="list-style-type: none"> 1. Aleksandrowicz J.(1993). Psychoterapia. Podręcznik dla pacjentów. Warszawa: PZWL 2. Aleksandrowicz J.(2004). Psychoterapia. Kraków: Wydawnictwo UJ 3. Czabała J.C. (2009). Czynniki leczące w psychoterapii. Warszawa: PWN 4. Ellis A. (2001): Terapia krótkoterminowa. Gdańsk: GWP 5. Frederickson J. (2014) Współtworzenie zmiany. Skuteczne techniki terapii dynamicznej. Gdańsk: Harmonia 6. Heaton J. A. (2004). Podstawy umiejętności terapeutycznych. Gdańsk: GWP 7. Have-de Labije. J, Neborsky R.J. (2017). Intensywna krótkoterminowa psychoterapia dynamiczna dla praktyków. Gdańsk: Harmonia 8. Grzesiuk L. (red.) (1994). Psychoterapia. Szkoły, zjawiska, techniki i specyficzne problem. Warszawa: PZWL 9. Grzesiuk L. (red.) (2007). Psychoterapia. Teoria. Warszawa: ENETEIA 10. Grzesiuk L. (red.) (2007). Psychoterapia. Praktyka. Warszawa: ENETEIA 11. Grzesiuk L. (red.) (2007). Psychoterapia. Badania i szkolenie. Warszawa: ENETEIA 12. Kokoszka A., Drozdowski P. (1990). Wprowadzenie do psychoterapii. Kraków: AM. 13. Kottler J.A. (2003). Opór w psychoterapii. Jak pracować z trudnym klientem? Gdańsk: GWP 14. Kratochvil S. (2003). Podstawy psychoterapii. Poznań: Zysk i –ska 15. Selva P.C.D. (2013). Intensywna krótkoterminowa psychoterapia dynamiczna. Gdańsk: Harmonia Literatura uzupełniająca <ol style="list-style-type: none"> 1. Eicher J. (1995). Sztuka komunikowania się. Łódź: Wyd. Ravi 2. Ellis A. (2001): Terapia krótkoterminowa. Gdańsk: GWP 3. Forward S., Frazier D. (1999). Szantaż emocjonalny. Jak obronić się przed manipulacją i wykorzystaniem. Gdańsk: GWP 4. Fengler J. (2001). Pomaganie męczycy. GWP, Gdańsk 5. Johnson D. (1992). Podaj dłoń. Warszawa: IPZiT 6. Kadusin H. (2001). Zabawa w psychoterapii. Gdańsk: GWP 7. Okun B. (2002) Skuteczna pomoc psychologiczna. Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia 8. Schier K. (2000): Terapia psychoanalityczna dzieci i młodzieży: przeniesienie. Warszawa: PTPPTP 9. Strelau J. (2005). Psychologia. Podręcznik akademicki. Tom III. Gdańsk: GWP Pomoce naukowe Rzutnik multimedialny	

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się – bilans punktów ECTS			
Udział w zajęciach, aktywność	Obciążenie studenta [h]		
	Inne godz. kontaktowe (IGK)	Zajęcia bez nauczyciela-praca własna studenta (ZBN)	Zajęcia dydaktyczne
Udział w wykładach	X	X	30
Udział w ćwiczeniach	X	X	30
Udział w zajęciach warsztatowych	X	X	X
Udział w konsultacjach	10	X	X
Przygotowanie do zajęć i zaliczenia, w tym wykonanie prac zaliczeniowych	[h]	55	X
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	10[h] / 0,5 ECTS	55[h] / 2 ECTS	60[h] / 2,5 ECTS
Punkty ECTS za przedmiot	5 ECTS		

Informacje dodatkowe, uwagi